

Tento skutkový předpoklad nemá však opory ve spisech, z nichž není patrné, jak žal. úřad k závěru tomu dospěl a to tím méně, když i v nař. rozhodnutí mluví o st-li jako o bývalém notáři v Horním T.

Jest tudíž řízení stíženo vadou a to podstatnou, poněvadž není spolehlivě zjištěn skutkový základ rozhodný pro posouzení otázky, podle kterého právního předpisu jest posuzovati nárok, jež st-l k platnosti přiváděl a jest vada ta tím podstatnější, když žal. úřadem dovolaný předpis § 31 č. 2 župního pensijního statutu v notářském pensijním statutu nepřichází.

Bylo proto zrušiti nař. výrok podle § 6 zák. o ss, a náleží žal. úřadu, aby — přihlížeje k svrchu uvedenému — skutkové zjištění v daném směru doplnil a dle toho pak nové rozhodnutí vydal.

Č. 2332.

Řízení před nss-em. — Řízení administrativní. —
— Župní úředníci (Slovensko): I. Rozhodnutí administrativního výboru župního o výši pensijních požitků bývalého župního zaměstnance jest konečné. — II. Jest nezákonné, jestliže župní administrativní výbor, připojiv k svému konečnému rozhodnutí právní poučení, že proti němu možno podat »appellátu« na nss u žup. adm. výboru, o appellátě stranou pak podané sám rozhodne.

(Nález ze dne 8. května 1923 č. 7446).

V ě c: Dr. Karel K. v Nitře proti administrativnímu výboru bývalé župy Nitranské o pensionování.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Rozhodnutím ze 6. dubna 1921 vyměřil administrativní výbor bývalé župy Nitranské st-li — bývalému župnímu hlavnímu fiskálu — pensijní požitky; toto rozhodnutí opatřil administrativní výbor právním poučením, že do rozhodnutí možno podat »appellátu« během 15 dnů ode dne doručení na nss prostřednictvím županského úřadu.

Toto rozhodnutí bylo st-eli doručeno dne 14. dubna 1921.

Dne 22. dubna 1921 podal st-l do rozhodnutí administrativního výboru »appellátu« — datovanou dnem 21. dubna 1921 — v níž brojil z důvodů meritorních proti uvedenému rozhodnutí administrativního výboru a žádal, aby nss toto rozhodnutí změnil.

V rozhodnutí ze 30. března 1922 vyslovil administrativní výbor, že k žádosti st-lově a na základě jeho podání ze dne 21. dubna 1921 podrobil své dřívější rozhodnutí ze dne 6. dubna 1921 revisi, že však neshledal podání to za důvodný podklad ke změně svého dřívějšího rozhodnutí.

O stížnosti podané do rozhodnutí ze dne 30. března 1922 uvážil nss toto:

Nss-u bylo nejprve z moci úřední zkoumati, byl-li žal. úřad v daném případě příslušným vydati nař. rozhodnutí.

Jak z nař. rozhodnutí i ze spisů správních patrné, bylo jediným podnětem k vydání nař. rozhodnutí podání st-lovo z 21. dubna 1921.

Žal. úřad spatřoval v tomto podání st-lově žádost, aby žal. úřad znovu sám přezkoumal své vlastní dřívější rozhodnutí ze 6. dubna 1921.

Leč, jak patrně z doslovu i obsahu tohoto podání, domáhal se v něm st-l výhradně toho, aby nss přezkoumal rozhodnutí žal. úřadu ze dne 6. dubna 1921. Podání st-lovo ze dne 21. dubna 1921 bylo tedy stížností řízenou na nss, který byl také příslušný k tomu, aby přezkoumával rozhodnutí žal. úřadu ze dne 6. dubna 1921, neboť rozhodnutí to bylo jakožto rozhodnutí administrativního výboru o výši pensijních požitků bývalého župního zaměstnance konečným rozhodnutím úřadu správního (§ 45 zák. čl. XXVI: 1896 a § 5 zák. ze dne 22. října 1875 č. 36 ř. z. ex 1876 a § 2 zák. ze dne 2. listopadu 1918 č. 3 Sb.).

Jestliže však st-l ve svrchu zmíněném podání vůbec nežádal, aby žal. úřad sám přezkoumával své dřívější rozhodnutí ze dne 6. dubna 1921, nýbrž domáhal-li se v podání tom výhradně toho, aby toto rozhodnutí přezkoumal nss, který, jak uvedeno, byl k přezkoumání tohoto rozhodnutí také příslušným — pak nesměl žal. úřad sám o podání tom meritorně vůbec jednati. Učinil-li tak, překročil meze své úřední pravomoci a jest výrok jeho absolutně zmatečný.

Bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle §u 7 zák. o ss, aniž se nss mohl zabývati meritorními námitkami stížnosti.

Nss nemohl ovšem v daném případě podrobiti své kognici ani dřívější rozhodnutí žal. úřadu ze dne 6. dubna 1921, neboť ono podání st-lovo ze dne 21. dubna 1921, které — jak svrchu uvedeno — jest podle svého obsahu stížností řízenou na nss, nebylo u soudu podáno ve lhůtě stanovené v §u 14 zák. o ss. Že se tak nestalo, zavinil však žal. úřad sám, připojiv k svému rozhodnutí ze dne 6. dubna 1921 zřejmě nesprávné poučení o lhůtě a místu podání stížnosti k nss-u. Z tohoto nesprávného poučení nemůže ovšem straně vzejíti újma.

Bude tedy nyní náležeti žal. úřadu, aby své dřívější rozhodnutí ze dne 6. dubna 1921 znovu st-li intimoval a tak mu umožnil dovolati se proti tomuto rozhodnutí ochrany u nss.

Č. 2333.

Policejní věci trestní. — Valutové věci: Kdy lze mluvit a nedovoleném obchodu s cizími valutami?

(Nález ze dne 8. května 1923 č. 7724.)

V ě c: Jindřich K. v Berehově (adv. Dr. Arm. Lebenhart z Prahy) proti civilní správě Podkarpatské Rusi stran valutového přestupku.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná:

D ů v o d y: Rozsudkem hlavního policejního kapitanátu v Beregsásu uznán st-l vinným přestupkem § 3 nař. vlády ze dne 28. listopadu 1919 č. 644 Sb., jelikož se dle provedeného úředního šetření zabýval osobně nedovolenými obchody s cizími valutami přes to, že k těmto obchodům nebyl ani oprávněn ani splnomocněn; že valutovými obchody se zabýval, svědčí jeho vlastní doznání, že měl v úmyslu peníze nalezené vyměnit a že byl jako obchodník s valutami znám; odsouzen byl